

Esbart Dansaire
Montsoriu

40
anys!

SUMARI

02- Editorial

03- Fotografies i escrits de les temporades de l'Esbart

03- Anys 1986 - 1990

05- Anys 1991 - 1995

09- Anys 1996 - 2001

12- Anys 2001 - 2005

14- Anys 2006 - 2010

16- Anys 2011 - 2015

21- Anys 2016 - 2021

28- Anys 2022 - 2026

32- Fotografies de grup de l'Esbart

45- Fotografies dels aniversaris de l'Esbart

45- 10è i 20è aniversari

47- 25è aniversari

50- 30è aniversari

Motxilla ecològica:

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest butlletí prové de boscos gestionats de forma responsable. Ha estat fabricat segons la normativa de compliment ambiental EMAS, ISO 9001 de qualitat i ISO 14001 de gestió ambiental.

Una vegada aquest butlletí es converteixi en residu, pensa en separar-lo per a la recollida selectiva. Contribuiràs així a protegir el medi ambient.

Edita: Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu

Portada i contraportada: Fotografies d'una samarreta de l'Esbart

Coordinació: Consell de redacció de Sant Feliu Diu

Disseny i maquetació: Editorial MIC

Impressió: AUBERT IMPRIMEIX, SL.

Dipòsit legal: GI-401-2004

ISSN (Ed. electrònica) 3137-7246

ISSN (Ed. impressa) 3137-7238

Amb la col·laboració de:

Diputació de Girona

Editorial.-

40è Aniversari de l'Esbart Dansaire Montsoriu

Com sempre teniu a les vostres mans la revista Sant Feliu DIU, una revista informativa que fa arribar l'Ajuntament. És una revista que tot el municipi de Sant Feliu hi pot participar aportant escrits, fotos, històries antigues, etc.

Podeu comprovar que aquesta revista que teniu a les vostres mans és diferent de les altres.

És una revista que, coincidint amb el 40è aniversari de l'ESBART DANSAIRE MONTSORIU, l'ajuntament i els autors volen fer arribar a tots els dansaires, monitors i col·laboradors que al llarg d'aquests 40 anys han participat o format part de l'Esbart.

És un agraïment als esforços de tots per mantenir viu aquest Esbart, que és un honor pel municipi de Sant Feliu de Buixalleu, un municipi de pagesos amb un esperit dansaire.

Fa 40 anys que un grup de nens i nenes del municipi de Sant Feliu, la meitat d'ells no es coneixien, van començar, amb molta il·lusió, els assaigs per poder ballar pels avis i àvies del municipi el dia de la seva festa, la Festa d'Homenatge a la Velleja.

Aquell grup es pot dir que va ser la primera pedra d'unes il·lusions que han arribat fins als 40 anys. Segueix i seguirà viva la il·lusió d'aquells primers dansaires.

Quan es va formar el grup en deien el "Ballet". Al cap d'un temps es va fer un canvi de nom de Ballet a Esbart ja que es feien danses catalanes, i més tard ja es va dir Esbart Dansaire Montsoriu.

En aquesta revista podeu trobar fotos dels balladors i balladores que durant aquests quaranta anys han participat amb esforç i sempre amb la mateixa il·lusió, igual que el primer dia d'aquelles danses catalanes que aquell grup de nens i nenes en van fer gaudir per primera vegada.

Quan acabeu de llegir-la rebeu dels exballadors i balladors actuals el mateix aplaudiment que ells rebien i reben quan acabaven les seves actuacions.

Josep Pla

PERÍODE 1986-1990

A l'última Festa d'Avis, mentre mirava l'actuació de l'Esbart, una àvia, asseguda al meu costat, em va dir amb gran orgull i satisfacció: *"Vicenç, aquella nena és la meva neta. Que maca és i que bé que balla"*.

Recordo que als inicis de l'Esbart, les famílies es reunien, escollien i compraven la roba i cosien els vestits de l'Esbart. Aquell esperit d'amistat i col·laboració durant molts anys ha ajudat a la cohesió i a la integració entre la gent del nostre poble i ha fet possible que l'Esbart arribi als 40 anys.

Us desitjo que aquest esperit no es perdi i que el puguem continuar gaudint molts anys.

Vicenç Domènech, alcalde
del 1979 al 2007

Moltíssimes felicitats a l'Esbart Dansaire Montsoriu per aquest quarantè aniversari. Sens dubte, durant aquests anys l'esbart ens ha unit una mica més a tots els veïns i veïnes del poble. Un esbart que sempre ha tingut en compte totes les edats, ningú no n'ha quedat exclòs.

Des de Can Pells, en Josep i la Carme, us volem donar les gràcies a tots aquells que durant aquests anys ho heu fet possible, perquè us podem ben assegurar que en guardem un bonic record de quan la Imma i en Lluís, amb aquella il·lusió i innocència de la infància, anaven a ballar a l'esbart.

Les trobades populars, les trobades amb altres esbarts de les comarques, totes les festes i esdeveniments locals, la festa dels avis, tan apreciada pel poble, el Ball del Tirabou de Gaserans, totes aquestes vivències mantenen vives les arrels pròpies de la terra, només us podem estar AGRAÏTS.

Ens permetem el privilegi de dir-vos que la nostra filla Imma, des d'allà on sigui, també en guarda un bell record.

Carme Pla i Josep Jiménez, de Can Pells

PERÍODE 1991-1995

Benvolguts tots i totes!

Hi ha records, sensacions, colors... que queden a la memòria... Anar a assajar, sentir alegria de veure els nostres fills i filles compartint moments amb la quitxalla del poble, agrair l'aire pur de Gaserans, gaudir de les flors i la verdor de la primavera...

I el temps va passant i els nostres fills o filles ara hi porten els nostres nets o netes!

Que són el nostre tresor! 🧒❤️

FELICITATS, Esbart Dansaire Montsoriu! 🌸

Als petits, mitjans, grans i supergrans!!!

I també a tots els que ho han fet possible!

Gràcies! 🙏

Una abraçada gran a tots!

Antònia Olea, mare de l'Anna i la Marta de Can Campeny

Tinc molt bons records de les dues etapes a l'Esbart.

Vaig entrar a formar part de l'Esbart a la temporada 1989/90 com a mare, ja que la meua filla, la Marta Estapé, va iniciar els seus primers passos a l'Esbart com a balladora.

Cinc anys més tard, també hi va començar a ballar l'Albert. Ell va ser el primer nen a pujar sobre els cercolets, alçant una senyera.

Més tard, la Marta va poder participar i formar part del grup de recuperació del Ball del Tirabou i ballar-lo a la Festa d'Homenatge a la Vellesa del 1999. El meu pare, en Joan va estar molt orgullós de poder recuperar el Ball després de tant de temps treballant-hi amb tot un grup de gent i a sobre el dia de l'estrena poder ballar amb la seva neta. Va ser molt maco.

Per nosaltres era una activitat que a part de mantenir una cultura, feia com un nucli d'unió entre tots els nens, nenes, joves i pares que ens trobàvem un cop per setmana. Eren altres temps i tots sabíem que quan faltava poc per les actuacions, havíem de fer intensiu i desplaçar-nos fins a Blanes al local d'assaig de l'Esbart Dansaire Joaquim Ruyra on ensenyava en Joan Cruells. Eren els punts per perfeccionar els balls, consells per saber sortir sobre un escenari, perquè els balls sortissin perfectes i amb un somriure que mai podia faltar de cara al públic.

Amb en Josep Pla, en Josep Sanitjas, l'Antònia Olea i jo ens vàrem posar al capdavant de l'Esbart. En tota aquella etapa es varen buscar moltes actuacions per donar-se a conèixer i fer moltes sortides per donar un al·licient més a tots els de l'Esbart. També era anar a triar robes i complements per cada ball amb l'Antonia. Ella portava tot el vestuari a la perfecció fins a l'últim detall. Varen ser anys de moltes actuacions i amb molts balladors. Uns grups molt macos i amb molt bon ambient entre tots.

Anys més tard, com a regidora de l'ajuntament, vaig seguir amb la tasca de mantenir viu l'Esbart. Durant els anys de regidora es varen celebrar els 25 anys de l'Esbart.

Particularment vull agrair a tots els nens, nenes, joves, pares, monitors: en especial a la Sílvia Pla, els de vestuaris, els de logística i tots els que han format part de l'Esbart d'una manera o d'una altra perquè gràcies a tots ells s'ha arribat als 40 anys.

Felicitats a tots i que per molts anys més hi hagi gent que vulgui seguir per no perdre una tradició tan important per Sant Feliu.

Dolors Vilà, de Can Palet

L'Esbart Dansaire Montsoriu ha fet 40 anys!
Per molts anys!

De la meua època a l'ajuntament com a regidor (1991-2007) responsable de l'Esbart Dansaire en guardo un molt bon record. L'Esbart Dansaire ha estat sempre finançat per l'ajuntament amb la finalitat d'agrupar el jovent en una activitat. Al principi la seva activitat principal era actuar el dia de la Festa d'Homenatge a la Velleja, activitat que han fet any rere any fins al dia d'avui, actualment fan ballades allà on se'ls demana també.

L'Esbart ha actuat com a representant del nostre poble en moltes ocasions, per posar algun exemple que tots sabem, a les trobades de Sant Feliu i que actualment des de fa alguns anys ja no es fan, també va ser el primer a ballar El Tirabou de Gaserans una vegada recuperat amb els arranjaments i coreografia d'en Joan Cruells de l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes, estret col·laborador i també monitor de l'Esbart. L'any següent de ballar-lo, es va formar la Colla del Tirabou.

També ha servit i serveix com he dit abans per agrupar el jovent del poble, fent una activitat, la del ball popular. Molts joves abans anaven a diferents escoles dels pobles veïns a cursar els seus estudis i després es trobaven als assajos de l'Esbart per després actuar tots junts. Ha tingut també els seus alts i baixos amb més o menys

participació de mainada però sempre hi ha hagut prou mainada per poder formar grup.

Dedico un record també, cadascú a la seva època, per tots els monitors que han passat per l'Esbart fins ara, en especial per la Sílvia Pla, potser la que hi ha passat més anys, ballant i després fent de monitora, a tots els col·laboradors que hi han ajudat fent diferents tasques com vestuari, perruqueria, maquillatge, material divers, etc.

No n'hi ha prou que l'ajuntament ho pagui; fan falta tots ells: monitors, col·laboradors i sobretot balladors, per anar endavant i anar sumant anys a la història.

Si l'Esbart ha complert 40 anys, també en pot complir molts més!

ÀNIMS I ENDAVANT, NO DEFALLIU!

LLARGA VIDA A L'ESBART DANSAIRE MONTSORIU!

Salut!

*Josep Avellaneda, regidor de Cultura
del 1991 al 2007*

”

Aquesta foto és de l'any 1994, en ella es veu el meu fill, en Raül Giró, que llavors tenia 6 anys, que a més de ballar amb l'Esbart també tocava el teclat a la Festa. Aquell any també vam tenir la gran sort que ens toqués una magnífica panera!

L'any 1996 la Pepita Negre i la Neus Salvatierra vam rebre un diploma en el desè aniversari per

la nostra participació fent el vestuari de l'Esbart, de mans del llavors alcalde, Vicenç Domènech. Els balladors varen rebre un diploma del desè aniversari de l'Esbart.

Neus Salvatierra, de Can Japic

”

PERIODE 1996-2000

Quan penso en l'Esbart Dansaire Montsoriu, inevitablement em venen al cap molts records. Alguns ja queden força lluny, però n'hi ha que encara avui em fan somriure.

En aquella època, el nostre director a l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes era en Joan Cruells, una persona que es va implicar molt a ajudar l'Esbart Dansaire Montsoriu i, per fer-ho, de tant en tant reclutava alguns de nosaltres perquè l'acompanyéssim.

En Joan tenia el costum de tractar-nos pel cognom i jo encara el sento: «Turón! Va, demà vens amb mi a Sant Feliu, que anirem a assajar amb aquella gent!». I és clar... Turón cap aquí, Turón cap allà, i la Turón acabava anant cap a Sant Feliu!

Així va començar la meva relació amb el Montsoriu. Però aquella història no va ser només meva. Al llarg d'aquells anys vam ser diverses les persones de l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes que vam passar pel Montsoriu per donar un cop de mà.

Acompanyàvem en Joan als assajos, ajudàvem a preparar danses, ballàvem amb la gent d'allà o simplement fèiem allò que calgués en cada moment. La meva germana i jo en vam ser dues, però n'hi va haver molts altres. I tots els que hi vam passar guardem records dels viatges, els assajos, les estones plegats... i també d'haver-nos perdut més d'una vegada per aquelles carreteres. Encara avui, quan algú hi ha d'anar, surt aquell consell que els de Blanes coneixem prou bé: «Si vas a Sant Feliu de Buixalleu, no facis cas del GPS!».

Des del primer moment, la gent del Montsoriu ens va fer sentir molt ben acollits. A poc a poc, aquella col·laboració va anar teixint un vincle entre persones i entre els dos esbarts que encara perdura. I ara, quan torno a Sant Feliu i veig ballar les noves generacions del Montsoriu, de vegades miro al voltant i reconec algunes cares de les que assajaven amb nosaltres. Avui algunes són mares de nenes que ballen, d'altres han agafat responsabilitats dins del grup i d'altres són entre el públic, mirant els que han vingut darrere seu.

Però si hi ha una cosa que el Montsoriu m'ha regalat i que ha perdurat especialment amb els anys, és una amistat. Allà vaig conèixer la Sílvia. No

cal que us la presenti, tots la coneixeu de sobres. Amb els anys, aquella relació nascuda entre assajos i danses s'ha convertit en una amistat que ha arribat fins avui. I el més curiós és que, tants anys després, quan quedem, sense voler-ho la Sílvia i jo sempre acabem parlant d'esbart. Tant se val si és del de Blanes, del de Montsoriu, d'una actuació o d'un ball: d'una manera o altra, l'esbart sempre acaba apareixent a la conversa. I si no us ho creieu, pregunteu-ho a les nostres parelles, que després de tants anys ja n'estan ben farts!

Potser aquest és, per a mi, un dels regals més bonics que m'ha fet la dansa. Perquè els esbarts són dansa, evidentment, però també són les persones que hi trobem pel camí. I aquesta estima no l'he sentit només amb la Sílvia. La seva família, també vinculada a l'Esbart, sempre ens ha obert les portes de casa seva. I cada vegada que hem tornat a Sant Feliu amb l'Esbart de Blanes, mai no m'hi he sentit estranya.

I crec que aquesta sensació no és només meva. Tots els que des de Blanes hem tingut la sort de passar per Montsoriu ens hi hem sentit sempre molt ben rebuts. Per això, des de l'Esbart Joaquim Ruyra, sempre hem estat encantats d'ajudar, col·laborar i compartir dansa i moments amb l'Esbart Dansaire Montsoriu. I estarem encantats de continuar fent-ho sempre que sigui possible.

Quan em van demanar que escrivís unes paraules amb motiu d'aquest 40è aniversari, vaig pensar que no volia parlar només dels assajos o dels anys que hi vaig anar. Volia parlar del que n'ha quedat. I el que n'ha quedat són els records, l'estima i, sobretot, les persones. Perquè potser vaig arribar a Montsoriu perquè un dia en Joan Cruells va cridar «Turón!», però tots aquests anys després puc dir que una de les coses més boniques que me'n vaig emportar va ser una amiga. I això també és fer esbart. I això també és dansa.

Per molts anys, Esbart Dansaire Montsoriu! Per aquests 40 anys i per tots els que han de venir.

Anna Turon, monitora de l'Esbart del 1995 al 1999

L'Esbart Dansaire Montsoriu recupera el Ball del Tirabou. Any 1999

L'Esbart Dansaire Montsoriu i l'Ajuntament de Sant Feliu de Buixalleu van recuperar el *Ball del Tirabou de Gaserans*, que es va tornar a ballar amb motiu de la XXVI Festa d'Homenatge a la Vellesa, amb posada en escena del ball per part de Joan Cruells i l'arranjament de la melodia original a càrrec de Josep M. Guinart.

Veïns del poble que havien arribat a ballar-lo als anys 50, van col·laborar en la recuperació. *El Tirabou de Gaserans* és una dansa de la qual no es coneix ben bé l'origen i que es ballava a la plaça de les escoles de Gaserans per Sant Isidre.

El Tirabou va ser un antic ball popular de Gaserans que no s'havia ballat més des de la tarda del 15 de maig 1956, festivitat de Sant Isidre, patró dels pagesos, a la mateixa plaça.

L'any 1999 va ser quan l'Esbart va recuperar i ballar el Tirabou.

L'any següent, el 2000, un grup de veïns del poble, entre els quals n'hi havia de Gaserans, Grions i Sant Feliu de Buixalleu, es van posar d'acord i, perquè no es tornés a perdre el ball, van prendre el compromís de seguir la vella tradició de ballar-lo per la diada de Sant Isidre -o el diumenge següent- a la plaça de Gaserans. També van agafar la responsabilitat de fer-lo conèixer en altres pobles on fossin convidats.

Aquest any, el 15 de maig, fa 26 anys que es va formar "La Colla del Tirabou", complint el compromís de seguir la vella tradició de ballar-lo en honor de Sant Isidre, patró dels pagesos. També s'ha ballat en les trobades de Sant Feliu i en la festa de la Mercè del 2016.

Durant aquests anys, el grup de balladors i balladores dels tres municipis han establert una amistat entre ells tant en els assaigs com en les actuacions, on miraven de divertir-se fent bromes entre ells dient: **dreta, esquerra**.

Els anys que he format part de la colla com a ballador del Tirabou han estat uns anys molt feliços. Poder ser un més de la Colla del Tirabou, que ens trobàvem cada any, uns mesos abans del mes de maig, per assajar el Ball del Tirabou, tots amb l'il·l·lusió que arribés el 15 de maig, diada de Sant Isidre, i poder complir el compromís de ballar el Tirabou a la plaça de les antigues escoles de Gaserans.

El 18 d'octubre de 2014, a la vila d'Arbúcies, es van celebrar uns actes especials. La presentació de l'inventari del Patrimoni Cultural i Immaterial del Montseny (UNESCO).

Actualment són sis parelles les que continuen ballant aquesta dansa popular de Gaserans.

Josep Pla, de Villa Massaguer

”

PERÍODE 2001-2005

Cada divendres ens trobàvem i assajàvem al local de Gaserans, i ens encantava arribar-hi una mica abans només per poder estar junts, parlar i compartir aquella estona. Entre danses, rialles, nervis, actuacions i molts moments compartits, vaig viure una etapa plena de vivències i records que encara avui guardo amb molt d'afecte. Sens dubte, uns anys que sempre formaran part de mi.

Sandra Nualart, de Ca l'Agut

”

PERÍODE 2006-2010

A l'Esbart hi ha passat generació rere generació molta gent del nostre municipi. En el nostre cas hi hem estat vinculats tota la família.

Primerament, la Júlia, que amb només quatre anys va ballar per primera vegada (1 de maig de 2002, a Santa Bàrbara). En va formar part al llarg de catorze anys.

Posteriorment en va ser monitora durant dues temporades. L'Enric també hi va estar ballant durant un parell d'anys.

En Josep, com alcalde durant quatre legislatures, recolzant-lo perquè es mantingués, com a símbol inequívoc de la nostra cultura i tradició. També com a mostra identitària del nostre municipi arreu del país.

La Carme, donat que és del ram del fil i l'agulla, va gestionar el vestuari durant força temps. L'Esbart sempre ha estat punt de trobada de petits i grans.

Hi hem crescut, rigut, passat bons i mals moments... anècdotes que sempre recordarem i experiències inoblidables.

Per nosaltres ha estat un goig formar-ne part i ens enorgulleix profundament haver posat el nostre petit granet de sorra perquè segueixi endavant.

Som un municipi petit amb un esbart molt gran. Llarga vida a l'Esbart Dansaire Montsoriu!!!

Família Roquet Carreras

PERÍODE 2011-2015

A la vida, cada cosa arriba quan toca, i amb l'Esbart, en el meu cas, va ser així. De petit, la vergonya em guanyava i mai em vaig atrevir a ballar ni a imaginar-me dalt d'un escenari. Però, d'una manera o altra, l'Esbart sempre hi va ser: el seguia amunt i avall, acompanyant la meua germana, sense saber que, anys més tard, jo també hi trobaria el meu lloc.

Com a regidor de l'Ajuntament, va arribar el moment de retrobar-me amb l'Esbart i viure'l des de dins. Van ser deu anys intensos, de molta dedicació, però sobretot de moltes vivències compartides. Amb les monitores, les mares i els pares vam fer possibles sortides, colònies, actuacions i celebracions que avui recordo amb un somriure. I si hi havia un moment que feia que tot valgués la pena, era veure els i les nostres dansaires dalt de l'escenari, amb aquella il·lusió i aquells nervis que també fèiem nostres.

Amb el temps, vaig trobar el meu espai dins l'Esbart i, entre tots, vam aportar el nostre petit granet de sorra a la seva història.

Avui només puc donar les gràcies a tots els qui em van permetre viure aquesta experiència i em van acompanyar durant aquests anys: alcalde, regidors, monitores, mares, pares i dansaires. Me l'emporto com una etapa plena de bons moments i molta estima.

Per molts anys Esbart i que en compleixis molts més!

*Sixte Morera, regidor de Cultura
del 2011 al 2019*

Tot un camí, amb l'esbart.....i ja en celebra 40!

Amb l'esbart em vaig anar fent gran i vaig passar per diferents etapes i totes elles molt boniques. Primer com a balladora, encara recordo les hores d'assaig, el compromís d'assistir-hi, la responsabilitat perquè comptaven amb tu pel ball, les repeticions de passos que no t'acaben de sortir...la socialització amb els altres nens i nenes. El dia d'assaig era el punt de trobada dels nens i nenes de tot Sant Feliu. Quan t'emprovaven vestits que estaven embastats, el maquillatge... era tot com un conte ple d'il·lusió i alhora nervis de sortir a l'escenari, que m'en recordés del ball... va ser una etapa d'aprenentatge de valors mentre gaudia d'una activitat que m'encantava, ballar!

Tot això, es va portar a terme amb l'esforç, la implicació i la il·lusió de diverses persones al capdavant, monitors, organitzadors, regidor/a, pares implicats i com no t'empapaves com a dansaire d'aquesta energia positiva, motivació, i ganes que tot sortís bé.

Va ser una època molt bonica com a dansaire, el ball dels esclops....com podríem ballar amb aquell calçat,,,però amb constància ho vam fer i molt contents i orgullosos al ser la nostra primera actuació a la festa més especial, la festa dels avis. El ball de cercolets..... Quan senties els aplaudiments del públic, això et feia créixer i donava valor i fruit a tots els esforços del que havies estat assajant.

Després vam començar anar a ballar a diferents pobles i et va fer créixer i voler fer les coses millors. Va ser una porta oberta on podies ensenyar tot el que havies après i gaudir ballant.

Un altre moment important va ser l'estrena del Tirabou. A mi em va marcar molt. La gran feina que es va fer per recuperar la dansa et feia il·lusió i alhora respecte el dia de l'estrena. Va ser un dia màgic veure les cares d'alegria dels avis i àvies et feia baixar els nervis abans de l'estrena, amb vestits nous, pentinats per l'ocasió....

L'Esbart ha estat un gran punt de trobada amb els nens i nenes del poble, era un dia especial quan

et trobaves amb ells fent una cosa que a tots ens agradava. També va ser un gran punt de partida de la gran relació i amistat amb l'Esbart Joaquim Ruyra.

Recordo els viatges que feien alguns pares per anar a buscar dansaires del seu esbart perquè ens poguessin ensenyar passos, punts i balls nous... fos el que fos estava il·lusionada quan arribaven per saber què fariem a l'assaig. Van fer una gran feina i d'aquí en va néixer una gran amistat que avui encara es manté. Arrel d'aquí l'Esbart s'anava fent gran i enriquint...i baixàvem a Blanes al local d'assaig del seu esbart i fèiem els assajos amb en Joan Cruells (Mestre de l'esbart Joaquim Ruyra).

Una altra etapa dins de l'esbart va ser la de monitora. Va ser una gran responsabilitat agafar les regnes de l'esbart, tot un repte!. Vaig continuar el camí a l'esbart des d'una altra perspectiva. Sempre vaig tenir el suport de l'Esbart Joaquim Ruyra que m'assessoraven i m'empoderaven perquè l'esbart tirés endavant. També vull remarcar el bon recolzament de regidor i regidora de l'Ajuntament, i del pares i mares dels dansaires disposats a tot. Els/les dansaires que començaven...havies de buscar diferents estratègies per treure la vergonya, també hi havia els que venien amb moltes ganes, les cares d'il·lusió quan se'ls emprovava la roba, la constància que repetir el pas i acompanyar la frustració, les abraçades i somriures després de la ballada i fins i tot alguna llàgrima de nervis o d'alegria....tots els assajos i actuacions eren un capítol dins l'esbart perquè tots eren diferents i sempre t'emportaves i aprenies alguna cosa. Aquests anys com a monitora em van marcar moltíssim perquè va ser un gran aprenentatge de vivències i experiències personals. Em sentia molt recolzada per les famílies, pel regidor i regidora.... feiem un bon equip. De mica en mica vam passar a ser una família perquè entre tots ho feiem tot i això, ajudava molt a tirar endavant. Les sortides que fèiem...les aprofitàvem amb activitats després de la ballada....o els picnics que feiem compartint el menjar....omplir l'autobús amb motxilles, vestuari, material i taules per després poder dinar.....moltíssimes experiències....moltes

ballades: mostra i la roda d'esbarts, tallers per la marató, sopars, colònies, col·laboracions amb altres esbarts, actes importants la festa dels 20 anys, dels 30....grans festes....fins que la meua etapa dins l'esbart va acabar, amb enyorança però molt satisfeta i tranquil·la de la feina feta i del sac de vivències i experiències que m'he emportat des de la meua infantesa.

L'Esbart ha estat un gran pilar de la meua vida, hi he passat moltes hores i me l'he estimat i estimo. Gràcies a totes les persones que el van iniciar i totes les persones que l'han seguit fent créixer.

L'he vist créixer, també amb davallades però sobretot, he vist sempre l'energia, la vitalitat i les ganes de seguir de les persones que han estat dins i al voltant i això li ha donat més força. He crescut dins d'aquesta entitat i he après moltes coses, m'ha ajudat, m'ha fet canviar i sobretot a valorari he conegut a moltes persones d'aquest món i d'altres, que m'han acompanyat sempre.

Vull agrair a les persones que van tenir la iniciativa de ballar sardanes i tota la resta que van venir darrere i ens van ajudar a tirar endavant a l'esbart, això va crear una història molt bonica que celebra 40 anys. Felicitats a l'esbart i tots els que al llarg de tots aquests anys, d'una manera o altra heu estat implicats, connectats... i heu posat el vostre granet de sorra. Tots sou esbart! Tenir present les persones que ens han acompanyat en aquest camí i ja no hi són. Gràcies als monitors que han estat al capdavant des dels inicis i fins ara que tots han aportat els seus aprenentatges, il·lusió i paciència per poder tirar endavant

aquesta entitat. Aquesta entitat ha tingut alts i baixos però s'ha vist que és forta amb l'ajuda de tots i important pel nostre poble i per això podem celebrar els seus 40 anys d'història.

40 anys d'agraïment, de festa, d'il·lusió, de celebració, de retrovament, de records, d'homenatge... per la munió de gent fantàstica que ha estat dins de l'Esbart Dansaire Montsoriu i ha creat la seva història.

Per molts anys a tots i a totes, junts hem fet sumar aniversaris a l'Esbart Dansaire del nostre poble!

Sílvia Pla, monitora de l'Esbart del 2000 al 2007 i del 2010 al 2019

”

PERIODE 2016-2021

40 anys de l'Esbart Dansaire Montsoriu

Avui, celebrar els 40 anys de l'Esbart Dansaire Montsoriu em fa mirar enrere amb molt d'afecte.

La meua experiència com a regidora va ser molt gratificant, però també molt curta. Van ser quatre anys que van passar volant i que, malauradament, van quedar marcats per la COVID.

Tot i així, vaig tenir la sort de conèixer la Mariona i la Júlia, les monitores, que des de ben petites ja ballaven a l'Esbart del municipi.

I també vaig descobrir un grup de dansaires amb moltes ganes d'aprendre, de compartir i, sobretot, de passar-s'ho bé.

Em vaig adonar que l'Esbart és molt més que dansa: és tradició, amiatat, il·lusió i una manera

molt bonica de fer poble.

Avui només puc donar-vos les gràcies per haver-me deixat formar part, encara que fos durant uns quants anys, d'aquesta gran família.

40 anys són molts anys de records, de persones i d'històries compartides.

Us desitjo que continueu ballant amb la mateixa il·lusió i que l'Esbart segueixi fent història durant molts anys més.

Per molts anys, Esbart Dansaire Montsoriu! I que no pari mai la dansa!

*Ester Fernández, regidora de Cultura
del 2019 al 2023*

”

UNA OPINIÓ SOBRE EL PAPER SOCIAL DE L'ESBART

Sense menystenir el paper formatiu que té l'aprenentatge per part dels nens i nenes del ritme, el ball i les tradicions populars que segurament us explicaran persones més capacitades, al meu entendre, encara segueixen vigents els motius, que a l'any 1985, van dur a l'ajuntament i als col·laboradors a promoure un curs de sardanes que va ser el primer pas per oferir un espai de coneixença i relació entre els nens i nenes del poble que en aquell moment estaven repartits entre quatre escoles (Hostalric, Breda, Arbúcies i Riells i Viabrea), en tres parròquies (Sant Feliu, Grions i Gaserans) i en les urbanitzacions del poble.

Acabat el curs de sardanes i animats pel Sr. Francesc Fullà (el monitor del curs de sardanes) es va transformar en una activitat que tenia com a finalitat integrar tot el jovent del poble i oferir una mica d'espectacle als avis en el dia del seu homenatge i des de l'ajuntament que cobria totes les despeses, es va anar convertint en una representació del poble que va actuar a les festes dels pobles veïns, a les trobades dels Sant Feliu i en tot moment on sortia l'oportunitat de representar el nostre poble.

El 1999, sota la direcció del Sr. Joan Cruells, (director de l'Esbart Joaquim Ruyra de Blanes) es va estrenar la recuperació del «Ball del Tirabou» que es continua ballant per la Colla del Tirabou el dia de Sant Isidre a la plaça de Gaserans.

Per aconseguir el seu objectiu bàsic de relació entre els nois i noies del poble així com d'integració de nous residents de cap de setmana i lligat també amb la festa d'avis, estava obert a tots els nens i nenes que tinguessin algun tipus de relació familiar amb persones empadronades o amb habitatges de segona residència. Sense cap tipus de limitació per edat.

Aquesta integració es fa manifesta quan es comencen a publicar en el mateix programa de la festa d'avis el nom dels integrants de l'esbart on hi veiem participants de totes les parròquies del municipi.

N'hi havia prou amb què els pares es presentessin als primers assaigs de l'esbart i a partir d'aquell moment assumissin el compromís d'assistir a tots els assaigs.

En cas d'alguna disfunció es parlava entre el director/a, monitors/es, els pares i el regidor responsable.

El paper dels pares era molt divers, alguns s'implicaven molt i col·laboraven amb les persones que voluntàriament i sense cap mena de retribució es preocupaven de la confecció i manteniment del vestuari i de coordinar petits desplaçaments i altres que només anaven a les ballades. De fet l'esbart no només va ser un punt de coneixença dels nois i noies sinó també de les famílies que ens trobàvem als assaigs i a les ballades on anàvem en representació del poble i amb el patrocini de l'ajuntament.

Josep Sanitjas, de Can Campeny

40 anys d'Esbart!

Francesc Pintu Pagès,
Arqué, Marta Avellaneda,
Pla Illas, Jordi Pla Illas,
Sandra Molins Riera,
Verjuan, Jesús Freixas

Busquets Roca, Marta Sanitjas Olea, Meritxell Saula Masferrer, Marta Estapé Vilà, Aina Masferrer, Ruth Masmiquel Ramos, Marc Busquets Roca, Susanna Ramos Mourín, Ruth Masferrer, Sandra Masmiquel Ramos, Helena Pla Mercader, Marta Masferrer Riera, Sílvia Pla Masmiquel, Mireia Sánchez, Jessica Centelles Pardillo, Albert Estapé Vilà, Raül Giró Salvatierra, Mireia Masferrer, Cristina Codina Bassas, Àngela Torné Daniel, Mireia Illa Sendra, Sandra Nualart Godoy, Durbau, Sílvia Xamaní Arenas, Josep Torrent Xamaní, Miquel Parés Bel, Omar Domínguez, Gabarrón, Benjamí Vila Campeny, Marina Sibina Gallardo, Lluís Jiménez Pla, Pau Domínguez, Godoy, Jordi Moles, Rosendo Moreno Bernado, Narcís Avinyó Teixidó, Jordi Conejero, Jordina Armengol López, Raquel Massaguer Garriga, Elisabet Armengol López, Júlia Imbernón, Paula Pla Massagué, Èric Barcelona Imbernón, Mariona Sabadell Condemat, Carrasquer, Carla Fugarolas Masferrer, Aina Pla Massagué, Núria Sabadell Condemat, Carmona, Gerardo Montero Fuentes, Enric Roquet Carreras, Gal·la Espadero Doló, Ismael Massachs, Berta Sánchez Barney, Eric Sánchez Masferrer, Júlia Fugarolas Masferrer, Codina Rico, Eva Domingues Santos, Joanna Domingues Santos, Duna Espígol del Moral, Díaz, Anna Gómez Taberner, Mireia Gómez Taberner, Aniol Oliver Formiga, Joel Oliver, Núria Rosell Sanitjas, Laia Rosell Sanitjas, Aina Rosell Sanitjas, Laura Sanchez Masferrer, Rosell, Aina Arcega Masmiquel, Aisha Jahateh Puigdelliure, Anna Lecha Puparelli, Joan Maya Anera Quintana, Martina Bosch Bernatallada, Aruna Carmona Gonzalez, Naia Carmona, Mia Salas Moreno, Aitana Lizbeth Maradiaga Zelaya, Azahara Pérez Juan, Míriam Pérez Quintana, Aday Salas Moreno, Élia Boix Cortina, Júlia Boix Cortina, Joan Cruells Aina, Núria Conejero Marquès, Anna Turón Roca, Maria Matas Robert, Lucila Alonso Lopez, Puigvendrelló, Anna Bastida Marmol, Josep Pla Massaguer, Dolors Vilà Palafolls, Joan Soms, Maria Rosa Galán Massachs, María Gómez Bono, Josefa Negre Pararol, Neus Pla Bruguera, Montserrat Daniel Antolinez, María Gabarrón Soler, Carme Carreras, Comas Fraile, Carmen Bassas Bota, Meritxell López Rion, Emma Codina Boix, Anna Villanueva, Sofia Massachs Sureda, Vicenç Dómenech Pérez, Francisco Pintu Vivó, Miquel Massaguer Pujolras, Juan Avellaneda Taberner, Josep Avellaneda Roig, Josep Sixte Morera Vilà, Ester Fernández Busquets, Xavier Santos Rodoreda, Lluís Cardona, pares, mares, avis, àvies, familiars...

ès, Jordi Pintu Pagès, Pere Oller Soler, Josep Masferrer Riera, Sònia Avellaneda
neda Arquè, Imma Jiménez Pla, Gerard Mosoll Vives, Albert Mosoll Vives, Mònica
as, Núria Tomàs Ribas, Jordi Tomàs Ribas, Marta Mosoll Galán, Jordi Mosoll Galán,
, Sònia Pararol Molas, Gemma Vilella Freixas, Josep Vilella Freixas, Jordi Freixas
s Bañón, Anna Maria Muniesa Pujol, Laura Muniesa Pujol, Iván Ramos Mourín, Anna
nna Masmiquel Taberner, Marta Barquero Güell, Anna Colomé Estrada, Jordi Saula
osa Barquero Güell, Anna Masferrer Riera, Vicenç Bosch Rovira, Anna Sanitjas Olea,
Mercader, Lúdia Bosch Rovira, Carme Mas Masó, Daniel Bosch Rovira, Lourdes Duce
a Molas Comas, Lorena Ruiz Mora, Gisela Centelles Pardillo, Cristina Molins Clopés,
onzález, Afra Morera Vilà, Jordi Xamaní Argemí, Júlia González Santos, Pau Palaus
nènech Aris, Joel Domènech Aris, Joaquim Nualart González, Francesc Avellaneda
del Carmen Almagro, Saskia Lozano Barnau, Eva Jiménez Godoy, Noèlia Jiménez
o Marquès, Pere Torné Daniel, Josep Avellaneda Gabarrón, Francesc Sibina Gallardo,
a Roquet Carreras, Meritxell Codina Bassas, David Gamarra Gubert, Nerea Barcelona
minas, Alba Ferrer Muñoz, Gurnam Diao Carmona, Ansel Diao Carmona, Sara Negre
inas, Jan Ribas Pinyol, Rafa Montero Fuentes, Pau Casellas Monterroso, Taher Diao
sona Terrades López, Elisenda Terrades López, Élia Tarodo Pararol, Meritxell Sureda
r, Janna Carbonell Masferrer, Bruna Baronat Codina, Muguet Baronat Codina, Marc
Río, Ona Espígol del Río, Narcís Feliu Montolio, Aniol Feliu Montolio, Duna Garriga
er Formiga, Berta Ramon Deulofeu, Martina Ramon Deulofeu, Rita Ramon Deulofeu,
errer, Glòria Soteres Mosoll, Adriana Turcios Gadea, Berta Turcios Gadea, Arlet Vila
úlia Campeny Sauri, Azahara Nef Barquero, Bella Torrent Plaza, Joan Valverde Lojo,
a Duran Segura, Sara Duran Segura, María José Oliver Osuna, Indara Salas Moreno,
érez Juan, Élia Sabala Baladía, Anna Valverde Lojo, Triana Nef Barquero, Lara Anera
yats, Francisco Fullà Manlleu, Jordi Puig Taberner, Montserrat Turón Roca,
russo, Ricard Capdevila Agulló, Berta Bancells Muñoz, Quim Serra
sepe Sanitjas Arcarons, Antònia Olea Hernández, Pilar Rovira
s Salvatierra Jurado, Pere Castany Letamendi, Aleix
s Formiga, Yolanda Campeny Flores, Carme
na Santos Rodoreda, Sara Deulofeu
es, Josep Freixas Verdaguer,
ep Roquet Avellaneda,
na Vallmajor i tots els

Moltes gràcies!
Vosaltres l'heu fet
possible!

PERÍODE 2022-2026

28

octubre 2026_Sant Feliu Diu 62

Període 2022-2026

Quan el 7 de juliol de 2023 iniciem la legislatura, estàvem molt il·lusionats amb tots els reptes que se'ns presentaven.

Un d'ells, particularment important, per a mi com a regidor de Cultura, va ser l'Esbart Dansaire Montsoriu.

Han estat 40 anys, molts anys amb molt de treball, molta lluita i molta il·lusió per a molta gent... però els temps han canviat i els nostres joves encara més, tal com ho ha fet la nostra societat.

Era necessària una nova pedagogia, un enfocament diferent per avançar i continuar endavant amb una empenta com la que van tenir els iniciadors de l'Esbart Dansaire.

La temporada 2023-2024 comença amb l'Anna Bastida (la nova monitora). Les balladores estan encantades amb ella, de tal manera que aquest primer any es continua fent les ballades a les festes emblemàtiques del poble com Santa Bàrbara, Sant Isidre a Gaserans i la Festa de la Vellesa.

El següent any ja es fan sortides a altres municipis, es balla a Tona, a Blanes, i es participa amb la festa d'esbarts a Figueres. També Hostalric ens convida a fer ballades durant la

fira de Sant Miquel, essent aquest any el tercer que hi participem.

Hem passat de tenir unes 12 balladores a les 23 actuals.

Aquest 2026 estem preparant la celebració del 40è aniversari de l'Esbart, amb molt bona participació i activitat per part de tots els col·laboradors.

Aprofitem per donar les gràcies a tothom i que gaudiu d'un dia molt especial amb totes les actuacions que es duran a terme durant el matí abans del dinar de germanor, on podrem aprofitar per xerrar amb tothom tot recordant els inicis i les ballades de l'Esbart.

L'Esbart és l'única entitat, que forma nens i nenes, fins a l'adolescència, a treballar en equip, i serveix de cohesió comunitària i de preservació cultural. Permet que nens, joves i adults comparteixin un mateix espai de lleure i aprenentatge. I, finalment, crea un sentit de pertinença reforçant el vincle dels ciutadans amb el nostre municipi.

*Lluís Cardona, regidor de Cultura
des del 2023*

Ha arribat el 40è aniversari de l'Esbart Dansaire Montsoriu, i quan parles amb els qui van iniciar aquesta aventura sembla que no pugui ser.

Hem d'estar molt agraïts a la part principal de l'Esbart: les balladores i els balladors. Sense elles i ells tot això no tindria cap sentit. Els hem de donar les gràcies per la seva dedicació durant tota la temporada assistint als assatjos i després posant el màxim interès a les ballades. Cal dir també que una altra part important, de la qual també hem d'estar molt agraïts, és la monitora, Anna Bastida, la incorporació de la qual ha estat de vital importància, i el conjunt de pares i mares que es preocupen que no falti de res i que tot rutlli.

A Sant Feliu de Buixalleu ens hem de sentir orgullosos de l'Esbart Dansaire Montsoriu, que representa el municipi arreu de diferents pobles amb molta dignitat i ens dona un sentiment de pertinença a Sant Feliu de Buixalleu que ens va molt bé.

Felicitats Esbart!!! I que continuem gaudint de la dansa!

*Xavi Santos, alcalde
des del 2023*

”

Ja fa tres anys que vaig agafar les regnes de l'esbart! Tres anys que vaig arribar per primera vegada a Sant Feliu de Buixalleu, per a mi un municipi encara desconegut, i que vaig conèixer un grup de famílies i noies que volien donar continuïtat a un projecte que va començar ara fa quaranta anys. Recordo especialment la il·lusió i les ganes de tots plegats per poder iniciar el curs i continuar ballant i apostant per les tradicions.

Des de la bona rebuda d'aquell primer dia i durant tots els dies que han seguit, sense excepció, m'he sentit molt recolzada en aquest recorregut. He intentat respectar la trajectòria que portava l'esbart, tenint en compte com és, d'on venia i on està situat. I ahora, li he volgut donar una pinzellada actual, de manera que el repertori que hem preparat durant aquests tres cursos ha estat, d'una banda, tradicional, recuperant alguna dansa que ja s'havia fet i aportant danses tradicionals del territori, especialment del Montseny i, d'altra banda, incloent noves danses

d'arrel tradicional coreografiades i/o adaptades especialment per a cada grup. No puc estar més agraïda per la confiança que he rebut per part de tota la comunitat de l'esbart per dur a terme aquesta aposta més contemporània.

I d'aquí ja poquet iniciem un nou curs. Aquest any serà ben especial perquè comencem preparant la ballada del 40è aniversari que farem amb els grups actuals i amb exballadors i exballadores. De ben segur que serà un esdeveniment preciós. I per la resta, l'objectiu és continuar amb les classes, treballant i gaudint de la dansa, continuar participant en les festivitats del poble, així com d'intercanvis amb altres esbarts i, en definitiva, fer comunitat amb aquesta cosa que ens estimem tant que és la dansa tradicional.

*Anna Bastida, monitora de l'Esbart
des del 2023*

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

39

octubre 2026_Sant Feliu Diu 62

2009

2010

Fotografies de grup

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020
2021

43

octubre 2026_Sant Feliu Diu 62

2022

2023

Fotografies de grup

2024

2025

2026

Aniversari 10 anys 1996

45

octubre 2026_Sant Feliu Diu 62

Aniversari 20 anys 2006

Aniversaris

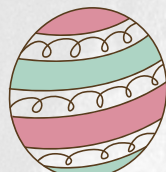
Aniversari 25 anys 2010-2011

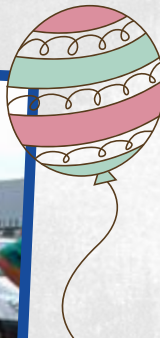
47

octubre 2026_Sant Feliu Diu 62

Aniversaris

Aniversari 30 anys

2016

50

octubre 2016_Sant Feliu Diu 62

Aniversaris

Sant Feliu de Buixalleu

*40
anys!*

